

Tariffnemnda
Arbeids- og inkluderingsdepartementet
Postboks 8019 Dep.
0030 Oslo

Vår dato 19.09.2014
Deres dato
Vår referanse
Deres referanse

BEGJÆRING OM ALLMENNGJØRING I BESTEMMELSER I OVERENSKOMST FOR FISKEINDUSTRIEN

Det vises til høringsbrev 20. juni 2014 fra Tariffnemnda med frist 19. september 2014 for bemerkninger til begjæring om allmenngjøring i bestemmelser i overenskomst for fiskeindustrien.

Ved dette avgis høringsuttalelse på vegne av Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO) med tilsluttede landsforeninger. Det vises for øvrig til at Fiskeri og Havbruksnæringens landsforening (FHL) avgir egen høringsuttalelse i tillegg.

NHO vil innledningsvis påpeke at vi er opptatt av ordnede arbeidsforhold og at en allmenngjøring innen rammene av allmenngjøringsloven, herunder Norges EØS rettslige forpliktelser, kan være et hensiktsmessig virkemiddel. NHO finner imidlertid grunn til å stille spørsmål ved om allmenngjøring generelt er et riktig tiltak for å motvirke utfordringer i deler av arbeidslivet. Vi har adressert spørsmålet i vår høringsuttalelse til begjæring om forlengelse av gjeldende allmenngjøringsvedtak, og det vises til denne. Dette er spørsmål NHO også har adressert til politiske myndigheter.

Krav til dokumentasjon

Allmenngjøringsloven stiller krav til dokumentasjon for at utenlandske arbeidstakere utfører arbeid på vilkår som er samlet sett dårligere enn gjeldende tariffavtale mv, jf. § 5. NHO vil fremheve at Tariffnemnda har en fakultativ adgang til å allmenngjøre, noe som innebærer at nemda må vurdere behovet for allmenngjøring og forholdsmessigheten av det enkelte vedtak.

Det er sentralt at den dokumentasjonen det bygges på er korrekt. NHO konstaterer at begjæringen i stor grad er basert på eksempler fra enkeltstående bedrifter. I høringsbrevet uttales at det vil kunne være aktuelt å tilskrive de enkelte virksomheter. Etter NHOs oppfatning må dette gjøres. Vi vil på dette punktet vise til høringsuttalelse fra FHL som har kunnskap om at ett av de i begjæringen nevnte tilfellene ligger tilbake i tid, er rettet opp, og

således ikke lenger er dekkende for den faktiske situasjonen. Dette understreker betydningen av kontradiksjon.

For øvrig legger NHO til grunn at Tariffnemnda etter høringsrunden foretar en grundig vurdering av hvorvidt dokumentasjonskravet er oppfylt.

"Allmenngjøring" av bestemmelser om reise, kost og losji.

I begjæringen fremmes det krav om at det inntas en egen bestemmelse om reise, kost og losji i en eventuell allmenngjøringsforskrift.

NHO går sterkt i mot dette.

Overenskomst for Fiskeindustribedrifter har ikke bestemmelser om dekning av reise, kost og losji. Å innta en slik bestemmelse i en forskrift vil følgelig ikke være en allmenngjøring av deler av en tariffavtale i bransjen, men innebære at Tariffnemndas vedtak går lenger enn forutsatt i lovens § 5.

NHO kan ut fra begjæringen ikke se at det foretatt noen vurdering av hvorvidt Tariffnemnda har kompetanse til å treffe vedtak om "allmenngjøring" av en slik bestemmelse uten motstykke i tariffavtale for bransjen. Det vises i begjæringen til allmenngjøringsloven § 6 første ledd annet punktum hvorefter Tariffnemnda "*i særlige tilfeller kan fastsette andre lønns og arbeidsvilkår enn det som følger av tariffavtalen*". I lovens forarbeider er denne unntaksbestemmelsen omtalt slik (Ot.prp.nr. 26 (1992-1993) side 35, understreket her):

Formuleringene i utkastet § 3 første ledd innebærer videre at nemnda i utgangspunktet står fritt i forhold til de krav og påstander som er reist. Dette kommer også klart til uttrykk i annet ledd annet punktum. Etter denne bestemmelsen vil nemnda ha en viss fleksibilitet for de tilfeller at hele eller deler av tariffavtalen ikke egner seg for allmenngjøring. Dette kan bl.a. være tilfelle dersom avtalen ikke har bestemmelser om lønn eller den tariffbestemte lønn er vesentlig høyere enn gjennomsnittet i bransjen. I slike tilfeller vil nemnda kunne fastsette vilkår på mer fritt grunnlag. Partene kan imidlertid også i slike tilfeller kreve at det fastsettes en minstelønn av en viss størrelse. Nemnda må i slike tilfeller vurdere kravet og kan treffe vedtak om minstelønn for bransjen.

Som dette viser, synes bestemmelsen å ta sikte på andre situasjoner enn at Tariffnemnda skal kunne treffe vedtak som pålegger bransjen økonomiske forpliktelser ut over en minstelønnsregulering, og uten et motstykke i den/de tariffavtaler som er gjeldende i bransjen.

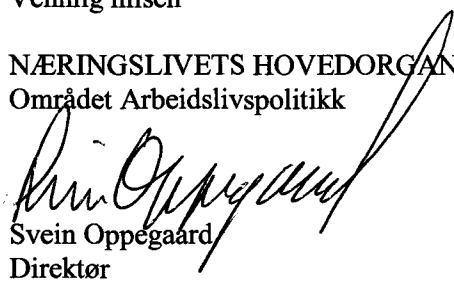
NHO legger til grunn at Tariffnemnda foretar den nødvendige vurderingen av hjemmelsgrunnlaget.

Etter NHOs oppfatning vil det under enhver omstendighet være i strid med forutsetningene bak allmenngjøringsinstituttet dersom nemnda treffer vedtak slik begjært. Bestemmelser om reise, kost og losji vil påføre arbeidsgiver økonomiske forpliktelser ut over tariffavtalens regulering. Nemnda vil i så fall gripe inn i partenes helhetlige regulering av lønns- og arbeidsforhold, noe den klart bør vike tilbake for. Det vises for øvrig til at det i lovens forarbeider er fremholdt at siktemålet med allmenngjøringsinstituttet er å finne frem til regler som gir et tilfredsstillende vern uten at dette får en lønnsdrivende effekt.

NHO vil for øvrig vises til at Tariffnemnda ikke tidligere har truffet vedtak om "allmenngjøring" av bestemmelser som ikke gjenfinnes i den aktuelle tariffavtale. Nemnda har selv uttrykket tilbakeholdenhet med å allmenngjøre slike bestemmelser. Det vises for så vidt både til forskrift om allmenngjøring av tariffavtale for renholdsbedrifter samt for jordbruks- og gartnerinæringene.

Vennlig hilsen

NÆRINGSLIVETS HOVEDORGANISASJON
Området Arbeidslivspolitik

Svein Oppegaard
Direktør